

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.502/2012/2. szám

A Szegedi Ítéltábla a Rosonczy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Rosonczy Enikő ügyvéd) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a dr. Zalai Péter ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen versenyjogi jogsértés megállapítása és egyéb követelés iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. szeptember 28. napján kelt 9.G.40.009/2010/95. számú ítéletével szemben a felperes 96. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **részben megváltoztatja** és megállapítja, hogy az alperes a B1-22. cikkszámú kivonat és B1-23. cikkszámú kisgőzös játszótermékek tekintetében jogsértést követett el azáltal, hogy e termékeket olyan jellegzetes külsővel gyártotta, amelyről a felperest szokták felismerni.

Kötelezi alperest e termékek tekintetében a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől pedig eltiltja.

Feljogosítja a felperest, hogy az ítélet keresetnek helyt adó rendelkező részét - a jogsértő alperes költségén - egy alkalommal saját internetes honlapján közzétegye.

Kötelezi az alperest, hogy a kivonat és a kisgőzös tekintetében szolgáltatson 30 napon belül adatot a felperesnek a forgalmazásról, jelölje meg tételesen, mely megrendelőnek, mikor, milyen mennyiségű és értékű jogsértéssel előállított játszóeszközt szállított a 2009. október 1-től 2012. október 31-ig terjedő időszakban.

Kötelezi alperest, fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 200.000,- (Kettőszázezer) Ft elsőfokú eljárási költséget.

Egyebekben az ítéletet helybenhagyja.

A felek maguk viselik másodfokú eljárási költségeiket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A felperes alapításától, 2001. évtől kezdődően játszótéri eszközök gyártásával foglalkozik. A 130/2008. (X. 8.) FVM. rendeletben írtaknak megfelelően az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) finanszírozott pályázat útján lehetőség nyílt az önkormányzatok számára, hogy a támogatási pénzből településükön biztonságos játszóteret létesítsenek. Az I... Kft. számos önkormányzattal kapcsolatban állt, közreműködött a pályázati anyagok elkészítésében. Ennek során a felperes az I... Kft.-vel együttműködött, átadta részére a pályázat elkészítéséhez szükséges telepítési tervet, valamint az egyes játszóeszközök műszaki dokumentációját, bízva abban, hogy a játszóeszközök gyártását tőle rendelik meg. A felperes és az I... Kft. együttműködése 2009. őszén megszűnt.

Az I... Kft. ügyvezetője, **(személy 1. neve) (személy 2.neve)**-val létrehozta a B... Kft-t, amely cég részt vett a nyertes önkormányzatok által a játszóterek megépítésére kiírt közbeszerzési pályázaton. A B... Kft. ennek során felhasználta **(személy 1. neve)** közreműködése eredményeként a felperessel folytatott együttműködés során birtokába került műszaki dokumentációt is. A B... Kft. az A... Kft.-től, az A... Kft. pedig az alperestől rendelte meg 2009-ben a pályázati kiírásban foglalt játszótéri eszközök terveinek elkészítését és a játékok gyártását. Az alperes megrendelése alapján a terveket személy szerint **(személy 3.neve)** készítette, az A... Kft.-től megkapta a felperes által készített műszaki dokumentációt. A tervező birtokába került a felperes nyújtó-amőba-tekerő játékeszköz tervezése során készített műszaki rajza is, amely alapján a felperes még gyártást nem végzett, továbbá a B1-22. cikkszámú kisvonal és a B1-23. cikkszámú kigőzös játékeszköz műszaki rajza is. Az alperes által gyártott, említett játékeszközök a felperes által gyártott eszközökhöz az összetéveszthetőségig hasonlóak.

A felperes versenyjogi jogsértésre, másodlagosan a szellemi alkotáshoz fűződő jogának sérelmére hivatkozással keresetet terjesztett elő az alperessel szemben. Keresetlevelében ideiglenes intézkedés elrendelését kérte, amelynek a bíróság részben helyt adott, és az alperest eltiltotta a felperesi termékkatalógusban felsorolt cikkszámú termékek gyártásától. Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla a 2010. április 14. napján kelt Gpkf.I.30.178/2010/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és az ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmet elutasította. A felperes közvetlenül a perindítást követően, 2010. január 15-én a vele kapcsolatba került önkormányzatokkal tudatta, hogy „a 2008. júliusában alapított off-shore tulajdonú, a magyarországi játszóeszköz-gyártás és játszótér építés piacán ismeretlen cég, a alperes neve által gyártott termékeszközök megtévesztően hasonlítanak a pályázati dokumentációban szereplő és az A... Kft. által előállított termékekhez anélkül, hogy ehhez az A... Kft. engedélyét adta volna. A alperes neve által gyártott termékek műszaki színvonala nem felel meg a pályázati anyagban szereplő műszaki leírásnak. Nem tartalmaz rozsdamentes alkatrészeket, színes HDPE műanyag elemeket, csúszásmentes, filmbevonatos időjárás álló rétegelt lemezből készült tető- illetve dobogó elemeket stb. A már telepített eszközökön gyakoriak az „eu-s szabványoknak” MSZ EN 1176, MSZ EN 1177 nem megfelelő megoldások, fejbeszorulási, ujjbeszorulási helyek, kiálló csavarvégek, nem

megfelelő láncméretek, a szabványnak nem megfelelő méretű bejáratú nyílások és sok helyen az ütéscsillapító burkolatok méretei is eltérnek a szabványban előírttól. Az igénytelen kivitelezést bizonyítja a túlhúzott csavarok miatti felületi anyagkiszáradások stb. A fenti problémákat egy, a Gazdasági Minisztérium által kijelölt szabványossági felülvizsgálat elvégzésére feljogosított cég tárta fel. Az A... Kft. számára sérelmes, hogy az általa gyártott és forgalmazott játszóeszközökhöz a megtévesztésig hasonló, de műszaki színvonalában nem azonos, viszont lényegesen magasabb árú, mégis olyan jellegzetes külsővel rendelkező játszóeszközök kerülnek a kistélepülések játszótereire, amelyekről az A... Kft-t, mint versenytársat szokták felismerni...” Az elsőfokú végzést 2010. február 15-én e-mail útján továbbította a felperes az önkormányzatoknak, utalt arra, hogy a végzéssel szemben fellebbezésnek van helye, bár az fellebbezésre tekintet nélkül előzetesen végrehajtható.

A felperes keresetében az általa gyártott illetve tervezett játszóeszközökkel kapcsolatban elsődlegesen a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 6. §-a megsértésére hivatkozott. Állította, hogy az alperes a megtévesztésig hasonló játszóeszközeit olyan jellegzetes külsővel gyártja és hozza forgalomba, amelyekről az ő termékeit szokták felismerni. Kérte kötelezni az alperest a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől eltiltásra, a jogsértéssel előállított vagy forgalomba hozott áruk jogsértő jellegétől való megfosztásra. Kérte végül, hogy az alperes szolgáltatson adatot a forgalmazásban részt vevőkről. A Tpv. 3.§-a alapján annak megállapítását is kérte, hogy az alperes az ő jóhírnevét veszélyeztette azzal, hogy a pályázati anyagban szereplő teljes termékkörét „lemásolta”, a nyertes önkormányzatok piacáról kiszorította. E jogsértést továbbá elkövette azzal is, hogy a felperes termékeivel összetéveszthető termékei gyenge minőségűek.

A játszóeszközeinek műszaki leírásai, rajzai jogosulatlan megszerzése, felhasználása kapcsán a Tpv. 2. § és 4. § sérelmére is hivatkozott, kérve e jogsértés objektív következményeinek alkalmazását.

Másodlagosan ugyanezen jogsértésre figyelemmel a Ptk. 86. § (1) bekezdés és (3) bekezdés alapján kérte a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását és az alperes jogsértéstől való eltiltását.

A nyújtó-amőba-tekerő játszóeszköz tekintetében a szellemi alkotáshoz fűződő jogai megsértésére hivatkozott, kérve a Ptk. 84. § (1) bekezdés a)-c) pontjai szerinti jogkövetkezmények alkalmazását.

Állította, termékei egyedi jellegzetességgel rendelkeznek, ilyen az alapanyag, kizárólag a felperes gyártott ugyanis ebben az időben körmart fa alapanyagú játszóeszközöket, ilyen színezést is csak ő alkalmazott. Az alperes a felperes termékeinek külső megjelenését másolta, összetéveszthetőségig hasonló eszközöket gyártott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperessel versenytársak lennének. Kétségbe vonta, hogy a felperes termékei rendelkeznének egyedi jellemzőkkel. Hangsúlyozta, az önkormányzatokkal nem került semmilyen kapcsolatba, nem vett részt egyetlen pályázaton sem, így a felperes piaci pozícióját nem rontotta.

Viszontkeresetében annak megállapítását kérte, hogy a jóhírnév megsértését jelentették a felperes 2010. január 25-én kelt levelében szereplő állítások, ugyanilyen igényrel élt a 2010. február 15-i levél kapcsán is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetének részben helyt adott és megállapította, hogy az alperes jogsértést követett el, amikor a nyújtó-amőba-tekerő játékeszköz gyártása során a felperes által készített műszaki rajzot, tervet felhasználta. Eltiltotta a további jogsértéstől és elégtételként arra kötelezte, hogy két országos napilapban az ítélet ezen megállapítását saját költségén tegye közzé. Az alperes viszontkeresetének is csak részben adott helyt, megállapította, a felperes megsértette az alperes jóhírnevét azzal, hogy 2010. január 25-én az érintett önkormányzatokkal tudatta, az alperes által gyártott termékek műszaki színvonala nem felel meg a pályázati anyagban szereplő műszaki leírásnak és a kivitelezés igénytelen. Eltiltotta a további jogsértéstől és elégtételként arra kötelezte, hogy az érintett önkormányzatok részére az ítélet ezen megállapításait küldje meg. Az indokolásban megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a felperes versenytársa, függetlenül attól, hogy tevékenységét milyen jogviszony keretei között fejtette ki (BDT 2002. 718.). A jellegbitorlás tényét az áru külső formája alapján vizsgálta. **(személy 4.neve)**, valamint a Szakértői Testület egybehangzó szakértői véleménye alapján a játszóeszközök egyenkénti értékelését követően megállapította, hogy az őrtorony, továbbá a kisvonat és a kiscsőst kivételével a termékek jellegzetes külsővel - amely más hasonló terméktől azokat megkülönböztetné - nem rendelkeznek. Az őrtorohnál az alperes által gyártott eszköz oly mértékben eltér a felperesi terméktől, hogy teljesen eltérő összbenyomást gyakorol a felhasználóra, így az állított jogsértés nem igazolt. A kisvonat és a kiscsőst tekintetében pedig a felperes nem igazolta, hogy nagy számban és lényegében azonos formai kialakításban gyártja azokat, így a fogyasztóban tartós kép a termékről nem rögzülhetett. Emiatt az átlagfogyasztó az alperesi termékekről nem asszociálhat a felperesi termékekkel.

A Tpv. 3. §-ára alapított kereset kapcsán kifejtette, a közbeszerzési eljárásban a felperes és az alperes nem vettek részt, így nem igazolt, hogy erről a piacról a felperest az alperes szorította ki.

(személy 4.neve) szakértő véleménye megerősítette, hogy a felperes által megjelölt hibák nagy része csupán telepítési hiba, ezért a felperes a 2010. január 25-i levelében tett tényállításai valóságát igazolni nem tudta.

A szellemi alkotás védelme körében egyedül a nyújtó-amőba-tekerő játék műszaki rajzának, tervének felhasználását minősítette jogsértőnek, egyebekben kifejtette, nincs igazolva, hogy az alperes jogosulatlanul, tisztességtelen módon használta volna fel azon szellemi termékeket, amelyeket az **A...** Kft.-től kapott. A műszaki rajzok, tervek jogosultjának személyét az alperes nem ismerte, a tényleges helyzettel nem volt tisztában.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes élt fellebbezéssel, annak részbeni megváltoztatását kérte, a Tpv. 6. §-a alapján az őrtorony, a kisvonat és a kiscsőst játszóeszközök tekintetében a keresetének helyt adó döntés hozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy 2008-ban 250, 2009-ben 217 megrendelést teljesített a

játszóeszközök piacán, jelentős piaci jelenléttel bírt az ország egész területén. A Szakértői Testület véleményére utalva kiemelte, az őrtorony, a kisvonat és a kiscsőst esetében

egyértelműen megállapítható, hogy azok rendelkeznek olyan jellegzetes külsővel, amely a piacon lévő többi hasonló rendeltetésű terméktől megkülönbözteti. Külső megjelenésükben, anyagukban, színvilágukat tekintve ezek a termékek egyedi jellemzőkkel bírnak.

A Tpvt. 86. § (2) bekezdés g) pontja alapján kérte az alperes kötelezését arra is, szolgáltatson adatot a forgalmazásban résztvevőkről úgy, hogy jelölje meg tételesen, mely megrendelőnek, mikor, milyen mennyiségű és milyen értékű jogsértéssel előállított játszóeszközöket szállított 2009. október 1-től 2012. október 31-ig.

Változatlanul fenntartotta a Tpvt. 3. §-ára alapított kereseti kérelmét is, állítva, hogy az alperes nemcsak egy-egy termékét, hanem a pályázati anyagban szereplő teljes termékkörét „lemásolta”, ezzel a magatartásával a nyertes önkormányzatok piacáról kiszorította. Jogsértő továbbá az a magatartása is, hogy a felperesi termékekkel összetéveszthető, de minőségében azok alatt maradó termékeivel éppen az összetéveszthetőség miatt a felperes jóhírnevét sértette és veszélyeztette. Állította, minden perbeli bizonyíték alátámasztotta, hogy az alperes a felperes teljes termékkörét lemásolta, a gyártás során a felperes műszaki rajzait, terveit felhasználta, ezekhez ingyen jutott.

Másodlagosan a Ptk. 86.§ (1) bekezdés alapján előterjesztett keresetének megfelelő döntés hozatalát kérte.

A viszontkereset teljes elutasítását kérte. Utalt arra, hogy a minőségi hibákra nézve csatolta a H... Kft. véleményét, videofelvételt, fényképeket, ezeket az elsőfokú bíróság teljesen figyelmen kívül hagyta. Támadta a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést is.

A felperes fellebbezése részben alapos.

A felperes keresetében, majd a fellebbezésében az általa megjelölt játszóeszközök tekintetében elsődlegesen a Tpvt. 6. §-ában foglalt tilalom megsértésére hivatkozott. A Tpvt. 6. § rendelkezése szerint tilos az árut, szolgáltatást a versenytárs hozzájárulása nélkül olyan jellegzetes külsővel, csomagolással, megjelöléssel - ideértve az eredetmegjelölést is - vagy elnevezéssel előállítani vagy forgalomba hozni, reklámozni, továbbá olyan nevet, megjelölést vagy árujelzőt használni, amelyről a versenytársat illetőleg annak áruját szokták felismerni.

A jellegbitorlás tilalmát megfogalmazó rendelkezés a versenytárs hírnevének csorbításával szembeni védelem. Egy szolgáltatás formája, külső megjelenése, származása, illetőleg eredete mind olyan tényező, amely az adott szolgáltatás megítélése, ismertté válása, jellegzetes tulajdonságainak összessége - goodwillje - szempontjából kiemelkedő relevanciával bír. A gazdasági élet résztvevője jelentős költségeket áldoz annak érdekében, hogy szolgáltatása megfelelő formáját kialakítsa, részben annak kelendőse érdekében, részben azért, hogy a fogyasztó felismerje a jellegzetességek folytán a nyújtandó szolgáltatást.

A Tpvt. 6. §-a alkalmazásának feltétele, hogy a felek versenytársak legyenek, a versenytársnak a piacon már ismertnek kell lennie ahhoz, hogy a két szolgáltatást

(az eredetit, illetve az utánzatot) összetéveszték. Az utánzatnak annyira hasonlítani kell az eredetihez, hogy az összetévesztés veszélye reális legyen. Tényállási elem az is, hogy a versenytárs szolgáltatását az adott megjelölés alapján az üzletfelek fel szokták ismerni, az utánzatról az eredeti szolgáltatóra asszociálnak.

A Tpvt. 2/A. § (1) bekezdése értelmében irányadó, a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény 2. § a) pontja értelmében a fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy. A Tpvt. 2/A. § (2) bekezdés értelmében e törvény alkalmazásában üzletfél a fogyasztónak nem minősülő személy.

A különböző helységekből, az önkormányzatok megrendelésére telepített játszóeszközök piacán nem a Tpvt. 2/A. § (1) bekezdésében írt fogyasztó jár el vevőként, megrendelőként, hanem a települési önkormányzatok vagy az általuk megbízott cégek, éppen ezért a jellegbitorlás megvalósulását is a Tpvt. 2/A. § (2) bekezdése szerinti üzletfél relációjában kellett vizsgálni (hasonlóan: BDT 2009/6/102. számú jogeset).

A perbeli egybehangzó szakértői vélemények szerint a felperes *B1-22. cikkszámu kisonata* és a *B1-23. cikkszámu kigőzőse* olyan jellegzetes külső megjelenéssel rendelkeznek, ami azokat a piacon lévő többi hasonló terméktől egyértelműen megkülönbözteti. Eltérően a többi felperesi játszóeszköztől - kivéve az őrtornyot - ez a két termék nem „simul bele” a hasonló játszótéri eszközök tömegébe, hanem az adott megjelenésű termék valóban a felpereshez köthető, ezen termékekhez hasonló termékeket látva a piacon az üzletfelek (megrendelők, felhasználók) a kialakult vizuális kép alapján a felperesre, illetve a felperes termékére asszociálnak. A szakértői vélemények szerint e játszótéri eszközök a felperesi tervek, az eszközökről készült rendelkezésre álló fényképfelvételek alapján készültek oly módon, hogy azokat szolgai utánzással másolták. Az üzleti döntéseiket jellemzően szakemberek bevonásával meghozó üzletfelek sem képesek a felperes és az alperes termékeit megkülönböztetni, mivel azok minden lényeges külső tulajdonságot tekintve az összetéveszthetőségig hasonlóak. **(személy 4.neve)** szakértő megállapította, hogy ezen felperesi valamint az alperesi játszóeszközök között szakember is csak „méretfelvétel után tud különbséget tenni”, a külső megjelenés formája mellett a méretek is lényegében egyezők (46. számú szakvélemény 20. és 24. oldal, 58. jegyzőkönyv 5. oldalán tett szakértői nyilatkozat). Ezzel egyezően állapította meg a Szakértői Testület, hogy az említett játszóeszközök esetében „a termékek elemeinek egymáshoz viszonyított elhelyezése és aránya szinte megegyezik”, a szolgai másolás ténye igazolt (83. számú szakértői vélemény 10. és 12. oldal).

Ezen két játszóeszköz tekintetében a jellegbitorlás objektív tényállása tehát megvalósult, függetlenül attól, hogy az alperes kitől, milyen körülmények között jutott hozzá a felperesi termékek dokumentációjához, a termékekről készült fényképfelvételekhez, tervekhez, műszaki rajzokhoz. A jellegbitorlás tényén nem változtat továbbá az sem, hogy a felperes több változatlan is gyártja ezeket a termékeket.

A *B3-01. cikkszámu őrtorony* rendelkezik ugyan olyan jellegzetes külsővel, formai kialakítással, amely a piacon lévő többi hasonló rendeltetésű terméktől megkülönbözteti, azonban az alperes hasonló eszköze - a szakértői vélemények szerint - önálló tervezői

alkotás. Ezeket az üzletfelek nem tévesztik össze, mivel az alperes terméke és a felperes eszköze között minden lényegi tulajdonságot tekintve eltérés észlelhető. **(személy 4.neve)** szakértő megállapította, hogy a termékek esetében minden méret eltérő, vagyis ezek „külön konstrukciós alkotások”, látva a két játszóeszközt, azok között „szakember... különbséget tud tenni”. Kifejtette, hogy „a két eltérő szerkezeti dokumentáció önálló tervezői alkotás” (46. számú szakvélemény 16. és 17. oldal). A Szakértői Testület álláspontja szerint az alperes által gyártott őrtorony - bár a főbb alkotóelemek elrendezésében hasonlóságot mutat a felperesi termékhez - „a játszóeszközök részleteiben megjelenő nagyszámú és szembetűnő eltérés miatt attól jelentősen eltérő összbenyomást tesz a fogyasztóra” (83. számú vélemény 9. oldal).

A kifejtettek értelmében az őrtorony kapcsán a jellegbitorlás ténye nem bizonyított.

A felperes keresetét másodlagosan a szellemi alkotások általános védelmére vonatkozó Ptk. szabályokra alapította. A műszaki alkotások, megoldások iparjogvédelmi helyzete többféle lehet: tartozhatnak a közkincs körébe, lehetnek titokban tartott megoldások vagy állhatnak iparjogvédelmi oltalom alatt. A felperes a törvényi feltételek megléte esetén formatervezési mintaoltalmat kaphatott (volna) bármelyik termékére bejelentése eredményeként a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalánál. Lehetősége volt továbbá arra is, hogy Európai Unió formatervezési mintaoltalmat szerezzen az Európai Védjegy és Design Hivaltól. A perbeli eszközök azonban iparjogvédelmi oltalom alatt nem állnak, formatervezési mintaoltalmat a felperes nem kapott, ennek az a következménye, hogy a játszóeszközök tekintetében kizárólagos hasznosítási joggal nem rendelkezik.

A Ptk. 86. § (3) bekezdése szerint ahhoz, hogy a külön törvény hatálya alá nem tartozó szellemi alkotások a Ptk. 86-87. §-ai alapján védelemben részesüljenek, az is szükséges, hogy „még közkincsé nem váltak”. Közkincsé válik a műszaki megoldás, ha legálisan mások számára is hozzáférhetővé lesz, ha az adott tárgynak megfelelő képzettséggel rendelkező személyek körében általánosan ismertté válik. Ez a perbeli esetben megtörtént, a felperes által gyártott játszóeszközök, azok műszaki megoldásai nyilvánosságra kerültek, a szakemberek megismerhették, önmagában ezek felhasználása a szellemi alkotások sérelmét nem jelenti.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a Tpv. 3. §-a szerinti jóhírnév sérelme illetve veszélyeztetése körében a kereseti tényállításait igazolni nem tudta, nem bizonyította, hogy az alperes a felperes teljes termékkörét lemásolta volna, illetve az sem, hogy az alperes felperesi termékekkel összetéveszthető eszközei gyengébb minőségűek lennének. A felperes erre vonatkozó hivatkozásait **(személy 4.neve)** szakértői véleménye lényegében cáfolta.

A viszontkereset elbírálása körében az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból helytálló jogi következtetésre jutott, az általa kifejtett indokokkal

az ítélet tábla is egyetért, ezért ebben a részben az ítéletet helyes indokai szerint hagyta helyben.

A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta és a Tptv. 86. § (2) bekezdés a), b), c) és g) pontja alapján megállapította, hogy az alperes a kisvonat és a kiscsúszós játzótermékek tekintetében jogsértést követett el, azáltal, hogy e termékeket olyan jellegzetes külsővel gyártotta, amelyről a felperest szokták felismerni. Kötelezte az alperest e termékek tekintetében a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől eltiltotta. Feljogosította a felperest, hogy az ítélet keresetnek helyt adó rendelkező részét - a jogsértő alperes költségén - egy alkalommal saját internetes honlapján közzétegye, a felperes által igényelt nagyobb nyilvánosságot az elégtételadás körében - értékelve a jogsértés jellegét, kihatását - nem tartotta indokoltnak. Kötelezte továbbá az alperest, hogy a kisvonat és a kiscsúszós tekintetében szolgáltatson adatot a felperesnek a forgalmazásról, jelölje meg tételesen, mely megrendelőnek mikor, milyen mennyiségű és értékű jogsértéssel előállított játzóeszközt szállított a 2009. október 1-től 2012. október 31. napjáig terjedő időszakban (Legfelsőbb Bíróság EBH 2005/1315).

A pernyertesség és pervesztesség arányának változása folytán kötelezte az ítéltábla az alperest a felperes javára az elsőfokú eljárási költségek részleges megfizetésére, ennek során értékelte a felperes által előlegezett és viselt szakértői költség összegét. Egyebekben az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A Pp. 81. § (1) bekezdés 2. fordulata értelmében úgy rendelkezett, hogy a peres felek maguk viselik másodfokú eljárási költségeiket.

S z e g e d, 2013. március hó 28. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Mátyóki Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó sk.
táblabíró